

Sygn. akt I KZ 72/22

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **A. N.**

uniewinnionego od występku z art. 157 § 2 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 8 lutego 2023 r.,

kwestii dopuszczalności zażalenia oskarżyciela prywatnego

na postanowienie Sądu Najwyższego

z dnia 17 listopada 2022 r., sygn. akt I KK 321/22,

o pozostawieniu kasacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego bez rozpoznania,

na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k.

i art. 430 § 2 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

pozostawić zażalenie bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 listopada 2022 r., sygn. akt I K 321/22, Sąd Najwyższy pozostawił bez rozpoznania kasację pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego A. B. wobec nieuzupełnienia w terminie braku formalnego tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia, wynikającego z treści art. 526 § 2 k.p.k. Pismem z dnia 15 grudnia 2022 r. A. B. wniósł zażalenie na ww. postanowienie Sądu Najwyższego, podnosząc zarzut obrazy art. 531 k.p.k. i wnosząc o uchylenie zaskarżonego orzeczenia.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wprawdzie w art. 430 § 2 k.p.k. wyrażono ogólną regułę o dopuszczalności wniesienia zażalenia na postanowienie o pozostawieniu środka odwoławczego bez rozpoznania, jednakże w końcowej części tego przepisu wyraźnie wskazano, że zażalenie nie przysługuje, gdy postanowienie to wydał Sąd Najwyższy. Taka sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie, a zatem zażalenie oskarżyciela posiłkowego należało uznać za niedopuszczalne z mocy ustawy, co – wobec jego przyjęcia – implikowało konieczność pozostawienia zażalenia bez rozpoznania.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.